

B – 29^e zondag – 19/20 oktober 2024
Jes 53,10-11; Ps 33; Heb 4,14-16; Mc 10,35-45

Voorkruipen

Zoals u misschien weet – anders weet u het nu – heb ik al mijn rijbewijzen gehaald in Frankrijk, in de grote stad Lyon. En u weet het, wanneer u opgaat voor het rijexamen moet u alle regels kennen en alle borden, en er vooral voor zorgen, wanneer u met de examinerator in de auto zit, dat u zich daar ook stipt aan houdt. En dat doet u dan ook. Toen ik daarna in Parijs kwam, werd mij gezegd: “Hier in Parijs hebben wij maar twee verkeersregels: 1. nooit achterom kijken, 2. altijd doorrijden en aansluiten zodat er niemand voor kan kruipen”. Ondertussen zie ik dat Parijse rijgedrag ook al hier in Nederland. Vooral zorgen dat er niemand kan voorkruipen.

Voorkruipen, dat doen wij graag. Niet alleen in het verkeer, maar ook bij de kassa in de supermarkt. Wij gaan graag vóór, wij plaatsen ons graag voorop. Zo zijn wij, mensen. En de apostelen Johannes en Jacobus zijn niet beter. Zij behoorden natuurlijk tot de allereerste apostelen die, met Petrus en Andreas, door Jezus geroepen waren. Dachten ze misschien daarom dat ze daarom voorrang hadden?

“Geef dat in uw glorie een van ons aan uw rechter- en de ander aan uw linkerhand moge zitten”, vragen ze aan Jezus. De tien andere apostelen zijn kwaad op de twee, want waarom willen zij op de mooiste plek zitten, en waarom wij niet?

Maar het antwoord van Jezus is duidelijk: je weet niet wat je vraagt, kunnen jullie de beker drinken? Ja, dat kunnen wij. Dat zeggen ze wel, maar ze weten niet echt goed waar het over gaat, die beker, want het gaat over het lijden en de dood van Jezus.

Vier weken geleden, weet u nog, was er ook al een discussie van de leerlingen, die onderweg hadden gesproken over wie dan wel de grootste van hen was. Toen hadden ze ook niet begrepen wat Jezus ermee bedoelde, dat de Mensenzoon overgeleverd zou worden aan de dood. En ook vandaag willen ze liever niet weten wat Jezus nu precies bedoelt met die beker.

En wat Jezus met die beker bedoelt, hebben we gehoord in de eerste lezing van vandaag, uit de profeet Jesaja: de dienaar des Heren moet het lijden ondergaan en zijn leven geven.

Vandaag maakt Jezus van het verzoek van Jacobus en Johannes gebruik om hen uit te leggen hoe men moet zijn als men de eerste, de belangrijkste wil zijn. Door dienstbaar te zijn voor de medemens, door jezelf op de achtergrond te schuiven. Dàn ben je de belangrijkste. Ja, natuurlijk is dat niet zoals in het burgerleven en zeker niet in de politiek. Jezus predikt het tegenovergestelde, de wereld van Jezus is een wereld op de kop, een omgekeerde wereld.

Die omgekeerde wereld leerde Jezus ons ook vorige week, toen het ging over die rijke jongeman, die door Jezus werd uitgedaagd om afstand te doen van alles, en van multimiljonair een eenvoudige leerling van Jezus worden.

Hebt u overigens opgemerkt dat, wanneer Jacobus en Johannes vragen om aan zijn rechter- en linkerzijde te mogen zitten, Jezus dat niet weigert. Hij zegt niet nee, dat krijgen jullie niet. Hij wijst het verzoek van Johannes en Jacobus niet af.

Jezus geeft Jacobus en Johannes geen ongelijk. En als ik eerlijk mag zijn, vandaag, dan moet ik u toegeven dat ik Johannes en Jacobus óók geen ongelijk geef. Ik begrijp heel goed dat zij graag in de hemelse glorie zo dicht mogelijk bij Hem willen zijn. Ook ik zou heel graag, straks, in de hemelse heerlijkheid, bij de Heer willen zitten, aan de linkerkant of aan de rechterkant,

doet er niet toe.

Heer Jezus, mag ik u vragen, dat ook ik, straks, wanneer mijn levensloop tot een einde zal zijn gekomen, en ik deze aarde verlaten heb, om bij u te mogen zijn in uw glorie, in de eeuwige heerlijkheid.

Diaken Régis